

För fyra år sedan registrerade sig Frida Helsing Ohlsson, i Norrtälje norr om Stockholm, på en dejtingsida för andra gången. Hon hade provat förut, dejtat lite, men inte hittat någon som hon klickade med de senaste åren. Nu skulle hon ge det en sista chans, och skrev en tydlig profil om vem hon var och vem hon letade efter: en lugn och trygg man med intresse för yoga och andlighet. Samtidigt, 50 mil söderut i Gingri utanför Borås, bestämde sig Robert Martinsson, 46, för att prova nätdejting efter att en kollega uppmanat honom.

– Jag hade levt ensam ett par år och ville hitta någon med samma värderingar och livsfilosofi som jag, gärna en "yogatjej". Den första profilen jag hittade var Fridas, jag skrev några rader och skickade i väg, berättar han.

När Frida läste Roberts korta brev blev hon nyfiken direkt. – Det verkade som en bra matchning, vi kändes lika. Jag tänkte: Oj, finns det en till som jag? säger Frida, 32, och skrattar.

Efter ett par telefonsamtal bestämde de sig för att träffas i Linköping, som låg mittemellan deras städer. Frida skiner upp när hon berättar om första mötet:

– Det sa klick direkt. När jag såg Robert tänkte jag att det där känns som en man som jag kommer leva resten av mitt liv med!

Att Frida och Robert hittade rätt i varandra är tydligt. Vi träffar dem i deras gemensamma projekt Yoga-kloster som de byggt tillsammans. Nordens första ickereligiösa kloster dit man kan komma för att träna yoga och kampkonst, och meditera. Frida tar emot klädd i helvitt och Robert i svart, och de utstrålar ett lugn och en självklar samhörighet när de serverar en vegetarisk mungbönsgryta i klostrets mathörna. Efter första träffen dröjde det bara fyra månader innan Frida flyttade ner till Robert, och tillsammans började de skapa en andlig samlingsplats.

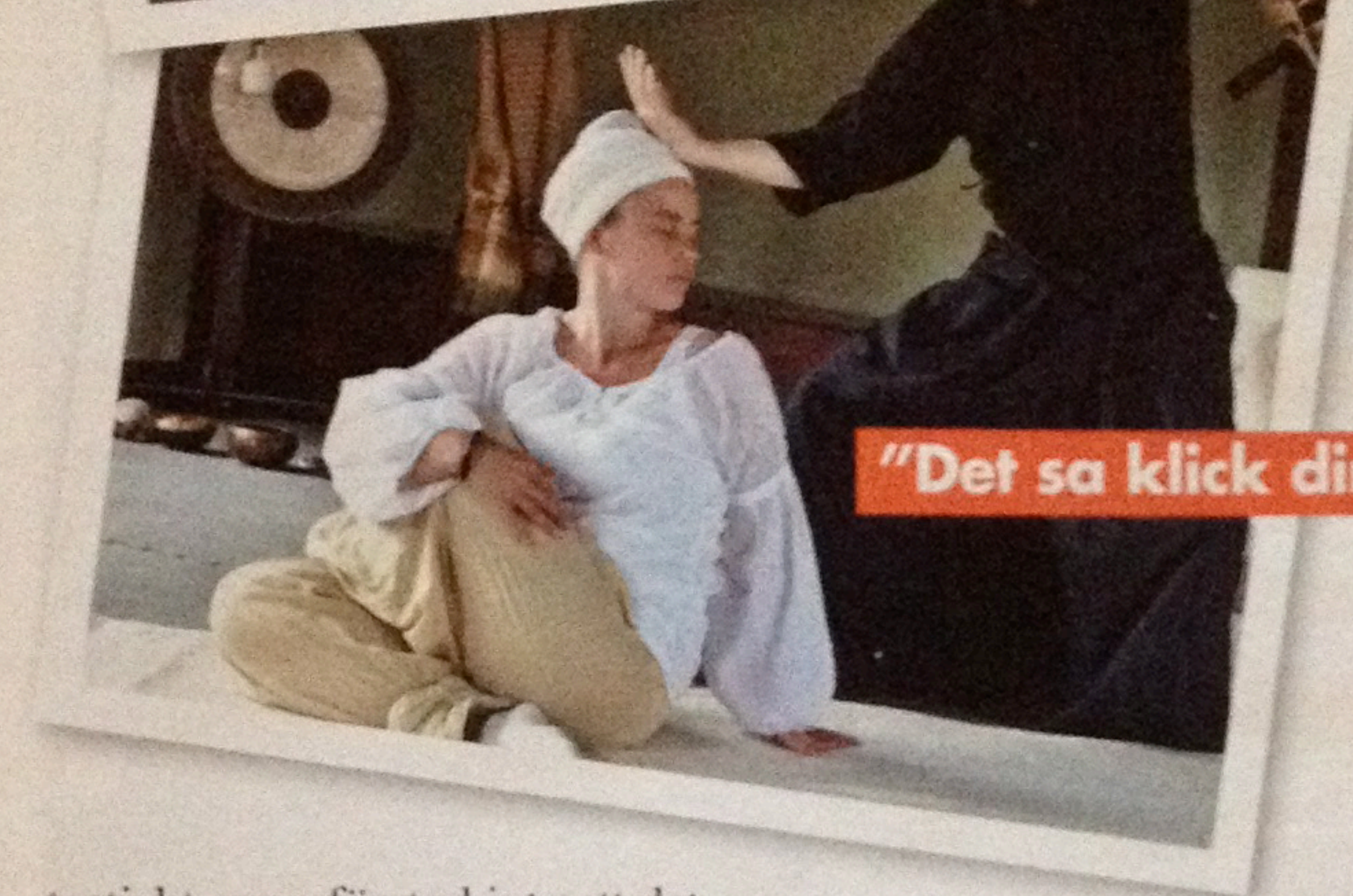
– Jag har haft den drömmen sedan jag var tonåring och Frida förstod precis vad jag menade. Jag bodde i ett gammalt soldattorp i skogen utanför Gingri och hade börjat bygga till det som i dag är vår yogasal när Frida flyttade ner, berättar Robert.

– Jag tyckte att det lät helt fan-

Deltagarna väcks med klosterpinglan vid fyra på morgonen.

Frida och Robert eftersträvar lugn och närvaro.

"Det sa klick direkt"

tastiskt, men förstod inte att det var ett så stort projekt. När vi träffades lät det som om Robert byggde ut ett litet extra yogarum. När jag kom ner första gången tappade jag hakan, det var inte ett litet rum han byggde, utan en hel sal.

Fantastiskt tålamod

Det tog fyra år att förvandla soldattorpet till ett kloster, ett stort och krävande projekt som fortsätter hela tiden. Frida sneglar på Robert när hon berättar om den första tiden som sambor.

– Det var så kallt i vårt torp att jag hade tre par raggsockar och mössa inomhus. Patronerna frös till och med i min skrivare. Om jag ångrade mig? Aldrig, svarar hon snabbt med ett leende men fortsätter sedan lite tankfullt:

– Det var rätt tufft att lämna min familj och mina vänner. Man får verkligen reda på vilka som är ens riktiga vänner när man flyttar 50 mil. Men min familj kommer ofta hit och hälsar på, speciellt min mormor som jag står väldigt nära.

Varken Frida eller Robert har någon erfarenhet av att bygga hus eller snickra, men de har klarat sig tack vare hjälpsamma vänner och tålamod.

– Det har varit svårt ibland att

behålla det lugn och det tänk om närvaro som vi försöker leva efter ibland, det har blivit någon svordom. Men livet är dynamiskt, man kan ju faktiskt vara närvarande arg också! säger Robert och ler stort.

Alla som själva har renoverat kan nog känna igen sig, och det var också genom renoveringen som de lärde känna varandra ännu bättre och märkte hur bra de passade ihop.

– Jag har letat efter en stabil, lugn man och det är Robert verkligen! Han är hur lugn som helst även när det stormar runtomkring. Hans tålamod är fantastiskt – mitt eget har vuxit med projektet och i takt med Roberts lugn, i början ville jag att det skulle bli klart snabbare – då fick han lugna mig och säga att vi tar det steg för steg...

I dag ser den röda trävillan ut som vilket hus som helst när man kör in på grusvägen, förutom det tolv meter höga tornet, men på insidan förstår man direkt att man har hamnat någon annanstans. I stora salen med sex meter upp tillnock står en stor gong (slaginstrument), och jämte den asiatiska kampkonstredskap, yogamattor och en japansk dräkt. Frida har tränat och undervisat i

yoga i ungefär tio år och drev ett eget center i Norrtälje, medan Robert har tränat kampkonst i 34 år. Många blir förvånade när de hör orden kampkonst och yoga i samma mening och tycker inte alls att de har något gemensamt, men Frida och Robert är överens om att det handlar om missförstånd och säger att tvärtom är arterna väldigt lika varandra.

– Det är faktiskt mer lika än vad de är olika, förklarar Robert. Det är samma värdegrund och filosofi, och handlar om avspänd närvaro, medkänsla och livsvisdom.

Vill dra i bromsen

Klostret öppnade dörrarna för allmänheten i februari 2014 och har redan haft gäster från hela landet och till och med Amerika och Nya Zeeland.

– De flesta som kommer hit vill dra i bromsen och komma bort från allt brus i vardagen. Här får man lämna ifrån sig mobilen, vara i tystnad, yoga och meditera. Deltagarna sköter om platsen och får öva sig i att samarbeta när vi lagar mat, städar, mediterar, tränar och sover tillsammans.

För Frida och Robert skiljer sig dagarna då de har gäster i klostret inte nämnvärt sig mot vardagen. De utövar båda två yoga eller kampkonst varje dag, och har en vision om renlevnad som gör att de äter vegetariskt, minimerar sockerintaget och inte röker, snusar eller dricker alkohol. De försöker värna om alla levande varelser och berättar fnissande om sin påhittiga lösning för att bli av med klostrets alla flugor.

– Vi försökte länge fånga dem med håv och släppa ut dem men det tog så lång tid, nu har vi en handdammsugare som vi dammsuger upp dem med och släpper ut dem i skogen!

Arbetet med klostret fortsätter hela tiden och just nu målar de högst uppe i tornrummet. Snart står även ett annat projekt framför dem – ett bröllop.

– Vi vill gifta oss snart och vi ska vara barfota., säger Frida.

– Och ha vita kläder, fyller Robert i.

Var någonstans ska de gifta sig? Ja, kanske i Linköping, där de träffades för allra första gången. ■